

a hely...

Szerelmi tragédia. Mult pénteken...

Országgyűlés. A képviselőház febr. 9-ki ülésén...

Assuth Lajostól a „Magyar Uj...”

Assuth Lajostól a „Magyar Uj...”

Assuth Lajostól a „Magyar Uj...”

Assuth Lajostól a „Magyar Uj...”

Assuth Lajostól a „Magyar Uj...”

Assuth Lajostól a „Magyar Uj...”

Assuth Lajostól a „Magyar Uj...”

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve...

Hirdetési díj: Ötásos petitorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű...

Ismét kísért!

A koalíció rémhíre újra felszínre került. Tündérfényben jár a szörnyeteg...

Mindenki ajkáról csak azt halljuk, hogy a hazai vesztélyben van; magunk is látjuk...

Senki sem tagadhatja, hogy — a közösiségek szerződés, ez átkos kormányzati rendszer vitte hazánkat a hinárbá...

Elkiáltották tehát magukat, hogy az ellenzék, mely amaz átkos kormányrendszert mindig veszélyesnek tartotta...

Nem csudálkozhatunk a jobboldal eleleményességén, mert a baj könnyen vezet furfangos utra. De azon méltán bámulhatunk, hogy — az ellenzék férfiai közül...

Közéllunk pedig ahoz, hogy e terv valósuljon. Hiszen a balközépi kör rég kimondta, hogy hajlandó „bármely párttal”...

S mily csábítóan hangzanak e szavak, minden új kombináció, (a kormányalakításban), melyben Tiszta Kálmán és Gyözezy hiányoznak...

De mit szól ehhez az ország ellenzéki polgársága, mely öntudatosan szokott működni?

Magyarország ellenzéke soha sem szolgálhat oly férfiakat a kormányhatárolomnak, a kik azon uton vezessék a nemzetet...

A polgárság azért választá meg képviselőjét, hogy az nézetét tolmácsolja a képviselőházban. Az ellenzéknek eszé ágában sem volt az soha, hogy a közösiségek kormány számára válassza meg embereit.

Hiszen ha meg lettünk volna elégedve a 67-ki alapon álló kormányval, akkor nem választottuk volna meg azokat, kik azt ígérték, hogy amaz „átkos” alapon álló kormányt ostromolják.

Mi Bécestől független, nemzeti kormányt óhajunk. Epen azért határozottan minden oly kormányt ellene vagyunk, a mely az eddigi kormányrend-

szert, mely csak mélyebbre sülyeszthet, fen akarja tartani.

Hét év története szól bizonyossággal mellettünk. Hét év nyomora utáltatta meg velünk a közösiségek életet.

Ily szempontból határozottan kárhoztatnunk kell minden oly lépést, mely a magát ellenzéknek valló párt részéről tétetik a közösiségek kormány fenntartása végett.

Szép szavakkal, taktikával nyerhetnek ugyan a koalíció ellenzéki (?) barátaí hveket, de egyes lekötözött nyilatkozataí után a nép képviselői ne induljanak el, hanem emlékezzenek vissza arra az országos ellenzéki értekezletre, melyben határozottan a közösiségek kormány fenntartása ellen nyilatkozott a közvélemény.

Ha vannak tehát az ellenzék táborában olyanok, a kik az ellentáborra kacsintgatnak: ám tegyék ezt saját növelben, de nem mint ellenzéki polgárok képviselői.

Nem azt hisszük mi, hogy a 67-ki alapon csak Andrásyék, Lónyaiék, vagy Szláviék nem tudtak boldogulni. Hasonló eredményt tudott volna ott felmutatni Tiszta Kálmán vagy Simonyi Ernő is.

Hanem azt hisszük, hogy ha az a 67-ki alap a nemzet óhaja szerint teljes állami önállóságunk biztosítása mellett megváltoztatnák, akkor talán még Szlávi is képes leelőbrevinni a nemzet hajóját.

Ostromoljuk tehát a közösiségek várát, míg össze nem dől S a ki nem kívánja annak fenntartását, ne menjen az támogatására.

Mert a ki ellenfeleinket segíti, az nem lehet nekünk igaz barátunk.

A hadsereg felszerelési szükségleteinek szállítására kiírt pályázat határidejét, mint a hivatalos lap jelenti, a hadügyminiszterium f. é. febr. 20-dikáról april 20-dikáná déli 12 órájáig terjedő két havú időtartammal meghosszabbította.

A „Reform” tegnapi számában azon véleményének ad kifejezést, hogy „különböző alapon álló pártok és eltérő politikai irányzatok között az ad hoc egyesülést ez kormányzást a haza ügyére képzelnem tudja.”

Ez még helyes, hanem nézzünk tovább! „Ha Tiszta Kálmán — ugymond — egy elven van Andrásyval s egy politikát folytat Csengerivel, akkor mi kifogás sem eshetik az ellen, hogy pártjaikat összesítsék. (No, akkor aztán a baloldal is Deák-párttá válnék, s lenne egy akol, egy pástör! Nem olyan könnyen megy az, hogy egész pártokat vihenessen a vezérek, elveikkel ellenzék irányt követő pártok táborába. Szerk.) Végre is oda lyukad ki az egész okosodot, hogy „a Deák-párt szejde össze magát, mert különben kérdessé válnék a dualistikus kiegyezés, (ki siratna meg ezt, ki kívánná, hogy a mai alakjában és terhével tovább is fenálljon? Szerk.); a parlamentarismus és a magyarság hegemoniája a Duma mentén, (i) vagyis annak organizáló képessége?”

Nemde ezek mind a régi hangok; a Deák-párt egyeduralomra jogosultságának proklamálása?

Ezek a jó deákpartí reformerek nem fedelnek, de nem is tanulnak soha!

A középpárt tegnapelőt délután 5 órakor tartott értekezletének tárgyait a közjegyzőkről szóló törvényjavaslat képezte. Általános-

Csendesen, kedvesem — sugá most társnéjának a feleség szomszédnó — ott látna közeledni a kapitányt férjemmel. Oh, Timmins kapitány a legjobb bérió, mivel valaha dolgom volt. Egész napot át sohines otthon, s daczára ennek, egyre-másra veszi számomra az ajándékokat. Igazán galánt és kedves ember. Ah, én meg vagyok ijje lve, — folytatta egy lélekzetből a most belépő kapitányhoz fordulva — hogy önnök ártani fog e déli napfév, de önök, tengerészek, mitől sem félnek. Ön, kapi anyi ur, el sem képzelheti, mennyire fájni fog nekünk az ön elmenetele, de hát oly okvetlen szükség önnök eluazni?

A kapitány ez utóbbi napokban bőven élvezhet a fúgdósón ez izetlen marasztalási kísérleteit. Most sem vette azokat figyelmebe csak fél fejbőlintással jutalmazá.

A szobában hús bambuspamlag volt; a kapitány nagy meglepéddel veté erre magát, labait fölhuza s feje mellől széles strucc-toll legyezőt véve elő, legyezni kezdé magát. A fogadós ezalatt egy pohar sorbetet barnított a kapitány számára egy, mint az itt divatban van s átnyújtá a kapitánynak, ki labatót kéjvágygyal szürsölé le a kedves izi hús folyadékot.

Akarnám, hogy az emberek tudják a dolgokat úgy, a hogy azok állanak, — szóit a fogadóshoz, mikor a sorbetet megitta.

ságban nem talált a törvényjavaslat ellenzére, részleteire néve több lényeges észrevétel tétetett, kmondatot azonban, hogy ezek pártkérdések nem tekintetnek. A jogügyi bizottság jelentéséhez mellékelt különvélemények nem pártoltattak, azonban a közjegyzői rendszer szükségessége azon mértékig, hogy telekkönyvi bekebelezés, különösen ingatlanok átruházásánál csak közkirát alapján rendelkezék el, több oldalról hangsúlyoztatott.

A király fizetését akaró elrablói közelébb 4 budai postahivatalkot. Az állampénztár havonként itt szakott föladni a király számára 300,000 forint, mely ennyi időre a civilisztól ráesik, s ezt akarták elrabolni a jó madarak. Már készen volt a rablásra minden előkészület, de egy társuk árulója volt a tervnek s így — mind a négy hűvösre került.

— Helfy Ignác képviselő pár nap óta súlyosan beteg.

A budapesti jogászok ma, szerdán értekezletet akartak tartani, melynek célja lett volna emlíkiratot készíteni, a jogászok 4 évi jogyakorlata ellen, mely közelebb döntöttet el az országgyűlésen. Az emlíkirat az országgyűléshez lett volna benyújtandó. Hogy ez értekezlet ma meg nem tartatott, annak oka K a u t z rektor, ki a joghallgatók előtt könyvnyilvánítá, hogy ilyes szabad mozgalmakat nem tűr meg az egyetemen. Brávó, rektor ur!

A bécsi munkáspárt emlíkiratot intézett a birodalmi gyűléshez, melyben egyéb kívánalmak között a munkások és munkaadók közt előforduló viszályok és egyenetlenségek elintézésére munkás-kamrák felállítását, s a munkásoknak a reichsratban való képviseltesítését, mint égető szükség emeli ki. A „N. fr. Presse” ajánlja e kérvényt, azon megjegyész, miszerint a birodalmi gyűlés higgadtan vitassa meg, mielőtt határozza felette.

Kossuth pénzügyi viszonyainkról.

Hozánk nagy fia, Kossuth Lajos új lban Madarász József képviselőhöz intézett levelet, melyben Magyarország pénzügyeiről értekezik. Magyarazatot nem adunk a levélhez, hanem közöljük azt. Kossuth oly világosan beszél, hogy azó felesleges minden kommentár. A levélnek még folytatása lesz.

Magam is vettem már észre a lapokból, hogy az eladósodás, s vele az uszora, vagyis (mert ezt nem tartom helyes kifejezésnek) a pénzdrágaság, rémítő mérveket öltött hazánkban.

Emlékszem, hogy egy törvényhatóság (gondolom Csongrád) annyira elernült, a feyegető romlás kilitása felett, hogy már-már az uszoratorvényt visszaválaltatá óhajtaná.

Ez óhajítás kör-dignosnak igen agaszto, de nem nagy tisztasága mutat a fogalmakban akár a baj okait, akár a pénz természetét, akár a közgazdászati alapigazságokat illetőleg.

Hogy káros mulasztás volt az uszoratorvény eltörlése alkalmával az egészséges hitelállapot kelleikéiről nem gondoskodni, a mennyiben ez a törvényhatóság fűggeth — az tagadhatatlan; hanem azért az uszoratorvény eltörlése mégis csak haladás volt, még pedig most, midőn a toke szabadsága csaknem világ-szerete érvényre jutott, s e mellett ama hatalmas demokráta, a kik gőzmozdonyoknak hlvnak, a nemzetközli érintkezés élnésgézt minden nemzetre néve, — ugy szólnán házi szükségé tette: az uszoratorvény eltörlése oly haladás volt, mely alul csak ugy vonhatta volna ki magát a törvényhozás, ha Magyarországból olyas-

A nők hegyezni kezdék füleiket.

Akarom hínni, hogy semmi baja nem történt önnök, — rebege a fogadósnó s hangon, mely sejtetni engedé, hogy részvét s nem pusztá kíváncsiságból mondatk.

A kapitány is ugy vette azokat.

— Nos, — szóit a társasághoz — miután látom, hogy jó ismerősök közt vagyok, nyílt akarok lenni.

Még habozott kissé. A nők majd elalultak a kíváncsiságtól.

— En, — kezdé a kapitány — nyilatkozhat önnöknek, hogy alig pár nappal tovább nem maradok itt, mint azt előre elhatároztam. Ez elhatározásom onnan eredt, mert Sir Chartres kért erre, mert ő velem akart eluazni. Nagy bajjal kieszközölém hajóügymökömlé a maradtatás s midőn ma megvinném e hirt Chartresnek, azt mondja ó, hogy nem is akar velem jönni többé. Nos, hát nem beszszantó ez?

— Ugy van, — felelé a beszédes fogadósnó — s ön ezt tűrni nem tartozik, ha Chartres ur nem utazik el, fizeszen bánatpénzt. Furcsa, valakit szöszegéssel rászédni. Bűnhődjék!

— Az őrdögbe, de ezt nem tehetem, mert Chartres ur tulajdonképp nem is ígérté határozottan az eljövét. Bizonyosan becsüléltény tartóztatja itt s akkor kíméletesen kell lennem.

mit akart volna csinálni, mint Paraguy volt a hóborost dr. Fancia idejében, mi ha Európában lehetséges lenne is, mindenesetre nem kívánatos állapot.

Nem is kétkelkedem, hogy bármí bukdcslósokba tévedjen is különben a közösiségek öllő ágai közt szárnya szegetten vergődő országgyűlés, azt a képtelenséget nem fogja elkövetni, hogy az uszoratorvényt visszaválaltá. A ki nálunk a nép közt áttapasztalhatta, hogy az uszoratorvény az uszornak utját nem vágja. Es ez igen természetes is, mert nincs oly uszoratorvény a képzeldés széles birodalmában, mely a pénz azon természetét megváltoztatná, hogy az is csak olyan áru, mint akármí más, következéleg, hogy annak is ép ugy, mint akármely más pórtéknak ára felett a készlet és kereslet (supply and demand) törvényei határoznak. — Uszoratorvény pénzt nem terem, s ha kevés a pénz és nagy a pénzkérés, a pénz mindig drága lesz, ha akasztóval akaránk is olcsóvá tenni. — Az uszoratorvényt tisztelő kezek közt levő pénzt kikergetné az országok, jutalmazób piacokra; az igazi uszoratorvosok pedig, kik itt a pazar könnyelműségre, amott szükségnek törvényt rontó nyomószákkal, még a törvényesség rücsőjét is megfizetnék a pazar vagy szerencsétlen áldozatok.

No de ezek már rég elcsépeit igazságok, miket csak azért nem török ki, mert retelelem levelemet újra kezdeni. — Nem is önnök szólnak. A csongrádi felirat emlékezete sugta tolmál alá. Kár volt, de megvan. Hagyjuk annyiban.

A kép, melyet ön nyujt levelében, népkép pénzügyi helyzetéről nagyon szomorú. Kíváncsiság a lakosság kilencz tizedrésznél: s 9-től 50, sőt 120 százalékra is felugró kamatláb.

Ez valóban hallatlan dolog. Olaszország is sokat szenvedé év óta a pénzválság miatt. Érzem azonban súlyát szerény viszonyaim mellett magam is. De azért fékv bírtokokra fektetett kölcsönöknel 6 száztőlval magasabb kamatot sem nem ad, sem nem követel senki. — Mert hát a biztonság nagy mérséklője a kamatlábnak.

Ugy látszik, Magyarországon a kéréhetetlen élet még ez axioma logikáját is kinevette. Híjalmert a tények abnormalitásának logikája, még hatalmasabb mint az axiómáké.

Ön a lakosság pénzügyi helyzetéről 500 s esetleg 1000 millió forintra teszi. — Nem tudom a forgalmi eszköz szükségletét (kurrenctia), vagy a sürgös hitelszükséglet érti-e ön. — Ha ez utóbbit, megvallom, nem gondolom, hogy ezen akármely törvényhozás is képes lehetne rögtön segíteni, még ha ércfedezet nélküli pénzügy kibocsátáshoz folyamodnék is, oly célból, hogy ennyit a lakosságnak olcsó kamatra az állam adjon, kölcsön. A mostani kurrenctian kívül még vagy harmadfél milliárd frank bankót dobni a piacra, annyit volna, mint mindennek az árát annyira felemelni, vagyis a forgalmi eszköz értékét annyira deprecialni, hogy egy cipőért fontra kellene mérni a bankót — mint (mondják) egykor Oroszországban történt.

Hanem ön a baj orvoslát e három dologhoz köti, 1) hogy mindenki kaphasson kölcsönt, a ki biztosítékot képes nyújtani; 2) kaphasson rögtön s 3) kaphasson olcsó kamatra s lassu törlesztésre.

Nagyon helyes desideratumok. — Csak hogy valósítsuk mindenek előtt azt kíváná, hogy minden másfént legyen az országban, mint a miként van. — Minden, elkezdve a nemzet jellemétől, mely nagyon is hajlandó bőven költeni, a mig teheti; s a pénz bőségében nem gondol a holnap soványására — keresztül az ország finncziális zavarain; a még mindig (s 67 óta már törvényesen) lidérezkedő gyarmati politika nyomásán, — fel az osztrák-kali vegyes házásságig. — Azt nem is említve, hogy a chronikusokká vált társadalmi nyavalyának az a természete, hogy ha mindez egy csapással megváltoznék is, azért még nem lenne az osztrák rögtön Eldorádóvá. Idő kellene ahöz és takszerakosság, és kitartó serény munka, hogy áldult nyavalyágszából a nemzet kigyógyuljon. Annyi azonban előttem matematikailag bizo-

nyos, hogy ha a vegyes házasság kétélekeket szét nem tépi, belehalokvetlenül.

Adják meg nekem önök ezt, s én érzek magamban annyi tehetséget, hogy megriom az orvoslat receptjét. De a pálinkaivástól delirium tremensre esett beteg gyógyulásának első, nélkülözhetlen feltétele, — hogy számszóra pálinkaivással. Ha nem teszi, nincs számára orvosság.

Tehát az e téreni henyé elmékedés helyett átmegegyt azon specialitásra, melyet ön — nem kétkedés nélkül — felelmit, midőn ezeket írja: „nem tudom, nem legjobban lehetne-e a lakosság pénzügyi helyzetét az által segíteni, hogy az állam nyomtatva bankjegyet, s adna kölcsön alacsony kamatra s részletes törlesztésre mindazoknak, a kik ingatlanban vagy ingóban biztosítékot képesek nyújtani.”

Mindenekelőtt zárjék alatt megjegyzem, hogyha állami jegyekről van szó, akkor nem bankjegyekről, hanem pénzjegyekről van szó. A kettő két különböző dolog. Aztán: van szó, hosszú törlesztés csak ingatlanoknál lehetne alkalmazható; ingókra adott kölcsönök, az ingóság természeténél fogva (igen kevés kivételes eseteken kívül) csak rövid lejáratuak lehetnének.

Különb az eszme, mint eszme, nem új. Sok helyütt előfordult az, különböző alakban; de tudomra valószínűleg nem igen jutott; kivéve azon kezdetleges kísérletet, melyet pénzügyi korban én vettem munkába, még pedig igen biztató sikerrel, s melyet kello óvatossággal, tehát semmiesetre nem milliárdok, (Olaszországnak, a hazánknál sokkal népesebbnek s ipar és kereskedelmén tekintetben fejletlenebbnek, összes bankkurrenctiája 1530 millió Lira — 612 millió ft) mondom óvatosan s nem milliárdok folytattam volna is — meg vagy győződve az országának nagy előnyére, ha.....

Engedje, hogy emlékeztessem pénzügyi munkálatom alapjainakra.

A pénzügyi kibocsátást ércalapra fektetem, hogy a kibocsátott pénzügy, úgy álljon az ércalapoz, mint a a kettőhöz, és soha felebb. Hogy ezen arány át nem házása felől a közönség mindig biztos lehessen, a pesti kereskedelmi bank ellenőrzése alá helyeztem a kibocsátást, s ez kapcsolatban az ércpénzre beváltás biztonosságával, oly hitelt szerzett pénzügyeinknek, hogy az ellenséges indultu Bécsben agióval kerinetek az osztrák bank jegyei felett.

Továbbá alapulvít vettem fel azt, hogy egyetlen egy forintnyi pénzügy se bocsátsassék forgalomba megfelelő fedezet nélkül. Ez elv folytán a mikor például két millió értékű ezüst-téve le a bank kincstárába, erre öt millió ft pénzügyet nyomtattam, ebből a rendszerint (nem jövedelmező) államköltekekre csak két millió ft-ot tartottam meg, azaz annyit, a mennyire ezüst fedezetet adtam. A felmaradt három milliót, részint hasznos országos befektetésekre szántam, (melyek e szerint az országban semmi áldozatában nem kerülendettek, s kamatlan kölcsönök lévén végrehajta, hacsak egy száztólit jövedelmeznek is, a törlesztés biztonosságát magukkal hordandották), részint pedig a magánhitel feleslegyezésére, tehát a földmívelés, ipar- s kereskedelem gyámoltására engedtem át, igen alacsony kamatra; de mindig teljes fedezet mellett, soha e nélkül. Így például adtam a pesti kereskedelmi banknak két milliót 2% kamatra; de valaminét én ellenőrzöttem magamat a bank által, arra néve, hogy a kibocsátás 5: 2 arányát át nem higom: ugy viszont én ellenőrzöttem a bankot, hogy a neki kölcsön adott pénzügyekből egy forintnyit se bocsátsasson forgalomba, megfelelő biztos fedezet nélkül. Aztán a mi még rendelkezésemre maradt, kölcsön adtam másoknak olcsó kamattal. Például emlékszem, hogy az ország akoriban egyetlen selyemszövőgyára — a Valeró, bukófében volt drága kamatu adósságszötheer miatt. Kapott 200 ezer ft-ot kölcsön, első betétbizáisi hypotheca mellett, és mentve lón.

Nagyon életré való eszme volt ez a kezdetleges finncziálevés, s igen jótékonyan kezdett hatni. Szembetűnő lendület volt tapasztalható ipar- és kereskedelem körében, daczára a

kikötőből kijönnie lehetetlennek tetszett. Midőn a nap teljesen feljött, úgy találták, hogy horgonyzási helyük az apály által régebb helylyüktől, (hol t. i. este horgony vetettek) 20 lábál továbbították a tengerbe. A meység, hol most álltak, minden perczben változott, hol mélyebb, hol sekélyebb volt a víz s e körülmény csak nehezített előre való törekvésüket.

Mikor a dagály első hullámai kezdék csapdani a hajó tenger felől oldalt, a „Vészmadár” fűszedte horgonyait; ladikait, mik egész éjen át kéznél s lebecsátva tartattak, előre utnak indítá a quiloio kikötő felé, hogy utak megtámadják hátulról a kalózhajót, vagy roszabb esetben megakadályozandják ennek a kikötőből kimenekülését.

A fölkerelkedett szél is segélyükre volt most s a „Vészmadár” mind belebért a kikötő bejáratához. Mikor a kikötő elején voltak, az árcsozokosárból mi egyebet sem lehetne látni annál, hogy a kevésbé sziklás és mindenint teive szűr iszáppal. Hajónak azonban sehol semmi nyoma. Daunton kapitány gyanakodva tekintett Bombayra.

(Folyt. következik.)

Assuth Lajostól a „Magyar Uj...”

LIADO HAZ. Hajdu Nándor...

TÁRCZA.

„VÉSZMADÁR.”

Regény a tengerészéletből, három kötetben. —

Irta a „Rockingham” szerzője.

Fordította Kompolthy Tivadar.

Harmadik kötet. — II. rész.

(64-ik folytatás.)

Részemről a családra néve megszegyentőnek tartom, hogy Chartres nem akar nyilatkozni. Hiszen ő gazdag s báró is. Timmins kapitány, ki mellesleg legyen mondva, nagyon bizalmas lábon áll Chartres-szel, azt mondá, hogy előtte Chartres egy nyilatkozott, hogy rövid idő múlva elhagyja a Capot. Már pedig ezt nem mondandotta, ha minden bevezégett tény lett volna a házasságot illetőleg, mert egy báró nem közönséges jelenség ily elhagyott telepen, mint milyen a mi Capunk.

Igaz van, de csak azt csudalom, hogy a tábornok nem haragszik Chartres e viselétéért. Neki kényszeríteni kellene Chartres t a nyilatkozatra, érti?

(Folyt. következik.)

Előfizet...

Bécs és...

Még mindig... hogy a koronás...

Ebben csak az...

Utólagosan csak...

Debrecezen, 1874. febr. 10.

A méhészetnek tüzetesebb...

A selyembő termelése lehet...

Ehez kívánthatjuk egy...

Bővebb tanulmányozásra...

Utólagosan csak azt jegyezzük...

Felelős szerkesztő a kiadótársadon: OLAH KÁROLY.

rendelés vételével, az eddig...

A nyomor mindinkább érezhető...

A tomlajlátkára adakozók...

Fővárosi értesítő.

Erdekes igénykereset. Az...

KÖZGAZDASÁG.

midőn a nap egy részében...

Egyed István kedvelt színészünk...

Köztudomásul. Az 1873-ik...

A gazdász segélyező-egylet...

Gyermekek számára. Dolnai Gyula...

meggyuladt s a leány ruhája is...

UJDONSÁGOK.

Debrecezi híre. — Bécsből. —

Debrecezi dal és zenégytel...

Nagy szarocstőlenségről...

forrongó viszonyoknak, s a csekély...

Legyen szabad emlékzetébe...

Az új leveleimben nemcsak...

Külföldi rövid hírek. (Febr. 11. 1874.)

Nagy szarocstőlenségről...

H I R D E T É S E K.

Arverési hirdetés. A debreczeni királyi törvényszék...

Arverési hirdetés. A debreczeni királyi törvényszék...

210. ARJEGYZÉKE az „ISTVÁN” gőzmalom készítmények...

Hirdetés. A Székelyhídi ügyvezető Nagy...

„HAZA” életbiztosító- és hitelbank Pesten.

Felhívás. Az ermeléki takarékpénztár egylet...

Sajtó élesztő-gyár. Debreczenben.

Arverési hirdetés. A debreczeni királyi törvényszék...

Hirdetés. A Székelyhídi ügyvezető Nagy...

Arverési hirdetés. Szabad kir. Debreczen város részéről...

leend az egy-... Maria... Sz...